

bi ne bilo pričakovati tako mogočnega učinka, a mogočni zbor z dovršeno interpretacijo je pokazal pravo glasbeno veljavo te prelepe skladbe. Krasne sole, ki so že znani iz „Novih akordov“: „V brezupnosti“, „Misli“ in „Tam zunaj je sneg“, je pel g. St. Orželski. Občinstvo je navdušeno aplavdiralo g. skladatelju in solistu. Odlični skladatelj in učitelj „Glasbene Matice“, g. Procházka, je bil na sporedu s tremi skladbami za solospjev in klavir, in sicer „Zvezde žarijo“, „Poslednja noč“ in „Tak' si lepa“. „Poslednja noč“ se je ta večer prvokrat pela. G. Procházka je spremljal vse pevske točke na klavirju, a samostojno je nastopil z dr. Dvořákovim „Na tačkah“, Smetanovo „koncertno polko“ v fisduru in Lizstovo fantazijo na motive iz Gounodove opere „Faust“; izvajal je vse točke na izbornem Bösendorferjevem klavirju temperamentno in z mojstrsko preciznostjo. Velezaslužnemu skladatelju in učitelju je občinstvo iskreno aplavdiralo in dobil je v znak priznanja tudi lovorov venec. Nestorja slov. skladateljev, g. A. Försterja moški zbor „Povejte ve planine“ je krasno uspel. Tudi dr. G. Ipavca „Tiček“ in dr. A. Schwaba „Moji devojčiči“ za mešani zbor sta skladbi, ki ugajata. A. Nedvedova „Luna sije“ je dala g. dr. P. Kozini lepo priliko pokazati svojo solistovsko zmožnost. Preobširni program se je zaključil z znanimi Dvořákovimi „Slovanskimi plesi št. 8“. Orkester je tudi to točko igral briljantno. — Naj bi „Glasbena Matica“ v proslavi domače glasbe še večkrat nastopila s sporedom skladb slovenskih skladateljev!

Pahor.

Med revijami

„Domači Prijatelj“ je nov list slovenski, ki je začel izhajati v Pragi. List izdaja „Vydrova tovarna žitne kave v Pragi“, a urednica mu je znana pisateljica slovenska, gospa Zofka Jelovšek. Naročniki Vydrovi dobe list brezplačno. Priporočamo to podjetje ter opozarjamo na razpis nagrad uredništva „Domačega Prijatelja“, ki se nahaja na ovitku.

„Slovanský Přehled“ se ozira v aprilski številki zopet na našo slovensko literaturo. Germanist dr. Oktáv Wagner je napisal recenzijo o Aškercem „Zlatorogu“. Gospod Wagner piše med drugim, da je treba idejo izvirne slovenske spesnitve pravljice o „Zlatorogu“ pozdraviti najsrčneje. Slovenski „Zlatorog“ se zdi recenzentu „lepa lirski drama, polna globokih refleksij“. Aškerc, pravi Wagner, se je tesneje držal snovi narodne pravljice, ker je pridržal tiste osebe, ki nastopajo v njej. Mimogrede meni Wagner, da je morda tuptam Baumbach vplival na Aškercu in navaja za primer tragično smrt Vidino ter svarilo, ki ga daje bela žena trentovskemu lovcu (Bojanu). Zastran teh „vplivov“ se Wagner moti. Baumbach ni absolutno nič vplival na slovenskega „Zlatoroga“. Če skoči na koncu Baumbachove pesmi Špela v Sočo, stori to iz čisto drugega motiva nego Vida, Bojanova nezvesta ljubica. Vida, napol blazna vsled Pietrove nezvestobe in svoje sramote, zagleda v narasli Soči mrtvega Bojana. Ali ni motivirano, da skoči za njim v vodo, ko je ravnokar tožila po njem? Njena tragična smrt je sama zase naravna konsekvence vsega dejanja. Zakaj je „Špela“ skočila v Sočo, ni Aškercu nič mar. V narodni pravljici lovčeva nevesta (krčmarjeva hči) sicer ne skoči v vodo, ali umetni „Zlatorog“ je vendar nekoliko več nego preprosta pravljica. Scena z „rojenicami“ v slovenskem „Zlatorogu“ čisto nič ne spominja na Baumbacha, kakor misli g. Wagner. V slo-